

מסכת מידות

פרק ד

א. פתחו של היכל, גבהו עשרים אמה ורחבו עשר אמות. וארבע דלתות היו לו, שתיים בפנים ושתיים בחוץ, שנאמר (יחזקאל מא), ושתיים דלתות להיכל ולקדש. החיצונות נפתחות לתוך הפתח לכסות עביו של פתל, והפנימיות נפתחות לתוך הבית לכסות אחר הדלתות, שכל הבית טוח בזהב, חוץ מאחר הדלתות. רבי יהודה אומר, בתוך הפתח היו עומדות, וכמין אצטרמיטה היו, ונקפלות לאחוריהן, אלו שתי אמות ומחצה, ואלו שתי אמות ומחצה, חצי אמה מזונה מכאן, וחצי אמה מזונה מכאן, שנאמר (שם), ושתיים דלתות לדלתות שתיים מוסבות דלתות, שתיים לדלת אחת ושתי דלתות לאחרת:

ב. ושני פשפושין היו לו לשער הגדול, אחד בצפון, ואחד בדרום. שבדרום, לא נכנס בו אדם מעולם, ועליו הוא מפרש על ידי יחזקאל, שנאמר (שם מד), ויאמר אלי ה' השער הזה סגור יהיה. לא יפתח ואיש לא יבא בו כי ה' אלהי ישראל בא בו והיה סגור.

נָטַל אֶת הַמִּפְתָּח וּפָתַח אֶת הַפֶּשֶׁשׁ, וְנָכַנס לַהֲתָא, וַיִּמְהָרָא לַהֲיָכַל.
רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, בְּתוֹךְ עֲבִיּוֹ שֶׁל כֶּתֶל הָיָה מְהֵלֶךְ, עַד שֶׁנִּמְצָא עוֹמֵד
בֵּין שְׁנֵי הַשְּׁעָרִים, וּפָתַח אֶת הַחֲצוֹנוֹת מִבְּפָנִים וְאֶת הַפְּנִימִיּוֹת
מִבְּחוּץ:

ג. וַיִּשְׁלְשִׁים וַיִּשְׁמְנָה תַּאֲמִים הָיוּ נָשִׁים, חֲמִשָּׁה עָשָׂר בַּצָּפוֹן, חֲמִשָּׁה
עָשָׂר בַּדָּרוֹם, וַיִּשְׁמְנָה בַּמַּעֲרָב. שְׁבַע־צָפוֹן וְשִׁבְּדָרוֹם, חֲמִשָּׁה עַל גְּבִי
חֲמִשָּׁה, וְחֲמִשָּׁה עַל גְּבִיָּהֶם. וְשִׁבְּמַעֲרָב, שְׁלֹשָׁה עַל גְּבִי שְׁלֹשָׁה,
וּשְׁנַיִם עַל גְּבִיָּהֶם. וַיִּשְׁלְשָׁה פְתָחִים הָיוּ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, אֶחָד לְתֹא
מִן הַיָּמִין, וְאֶחָד לְתֹא מִן הַשְּׂמָאל, וְאֶחָד לְתֹא שֶׁעַל גְּבִיּוֹ. וַיִּבְקְרוּ
מִזְרָחִית צְפוֹנִית הָיוּ חֲמִשָּׁה פְתָחִים, אֶחָד לְתֹא מִן הַיָּמִין, וְאֶחָד לְתֹא
שֶׁעַל גְּבִיּוֹ, וְאֶחָד לְמִסְכָּה, וְאֶחָד לַפֶּשֶׁשׁ, וְאֶחָד לַהֲיָכַל:

ד. הַתַּחְתּוֹנָה, חֲמִשָּׁה, וְרִבְדֵי שֵׁשׁ. וְהָאֲמָצְעִית, שֵׁשׁ, וְרִבְדֵי שִׁבְעָה.
וְהָעֲלִיוֹנָה, שִׁבְעָה, שְׁנָאֲמַר (מַלְכִּים א ו'), הַיָּצִיעַ הַתַּחְתּוֹנָה חֲמִשָּׁה
בָּאֲמָה רַחְבָּהּ וְהַתִּכְנָה שֵׁשׁ בָּאֲמָה רַחְבָּהּ וְהַשְּׁלִישִׁית שִׁבְעָה בָּאֲמָה
רַחְבָּהּ:

ה. וּמִסְכָּה הָיְתָה עוֹלָה מִקֶּרֶן מִזְרָחִית צְפוֹנִית לְקֶרֶן צְפוֹנִית
מִמַּעֲרָבִית, שָׁבָה הָיוּ עוֹלִים לְגִגּוֹת הַתַּאֲמִים. הָיָה עוֹלָה בַּמִּסְכָּה וּפָנִיו
לַמַּעֲרָב. הָלַךְ עַל כָּל פָּנֵי הַצָּפוֹן, עַד שֶׁהוּא מַגִּיעַ לַמַּעֲרָב. הַגִּיעַ
לַמַּעֲרָב, וְהִפֹּךְ פָּנָיו לַדָּרוֹם. הָלַךְ כָּל פָּנֵי מַעֲרָב עַד שֶׁהוּא מַגִּיעַ

לְדָרוֹם. הִגִּיעַ לְדָרוֹם, וְהִפָּךְ פָּנָיו לַמִּזְרָח. הָיָה מְהִלָּךְ בְּדָרוֹם, עַד
שֶׁהָיָה מִגִּיעַ לַפֶּתַח הָאֵשׁ עָלֶיהָ, שֶׁפֶּתַח הָאֵשׁ עָלֶיהָ פָּתוּחַ לְדָרוֹם.
וּבִפְתָּח הָאֵשׁ עָלֶיהָ הָיוּ שְׁנֵי כְּלוֹנָסוֹת שֶׁל אֶרֶז, שֶׁבָּקָן הָיוּ עוֹלִין
לְגִגֶּה שֶׁל עָלֶיהָ. וְרֹאשֵׁי כְּסָפְסִין מְבַדִּילִים בְּעָלֶיהָ בֵּין הַקֹּדֶשׁ לְבֵין
קֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים. וְלוֹלִין הָיוּ פְּתוּחִין בְּעָלֶיהָ לְבֵית קֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים,
שֶׁבָּקָן הָיוּ מְשַׁלְּשִׁין אֶת הָאֲמָנִים בְּתִבּוֹת, כְּדֵי שֶׁלֹּא יִזְוְנוּ עֵינֵיהֶן
מִבֵּית קֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים:

ו. וְהֵיכֵל מֵאָה עַל מֵאָה, עַל רוֹם מֵאָה. הָאֲטָם שֶׁשׁ אֲמוֹת, וְגִבְהוֹ
אַרְבָּעִים אֲמָה, אֲמָה כִּיּוֹר, וְאַמָּתַיִם בֵּית דִּלְפָּה, וְאַמָּה תִּקְרָה, וְאַמָּה
מַעֲזִיבָה, וְגִבְהַת שֶׁל עָלֶיהָ אַרְבָּעִים אֲמָה, וְאַמָּה כִּיּוֹר, וְאַמָּתַיִם בֵּית
דִּלְפָּה, וְאַמָּה תִּקְרָה, וְאַמָּה מַעֲזִיבָה, וְשֵׁשׁ אֲמוֹת מַעֲקָה, וְאַמָּה כָּלָה
עוֹרֵב, רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, לֹא הָיָה כָּלָה עוֹרֵב עוֹלָה מִן הַמִּדָּה, אֶלָּא
אַרְבַּע אֲמוֹת הָיָה מַעֲקָה:

ז. מִהַמִּזְרָח לַמַּעֲרָב מֵאָה אֲמָה, כֶּתֵל הָאֵוֶלֶם חֲמִשׁ, וְהָאֵוֶלֶם אֶחָד
עָשָׂר, כֶּתֵל הֵהִיכָל שֵׁשׁ, וְתוֹכוֹ אַרְבָּעִים אֲמָה, אֲמָה טֶרַקְסִין,
וְעֹשָׂרִים אֲמָה בֵּית קֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים, כֶּתֵל הֵהִיכָל שֵׁשׁ, וְהִתָּא שֵׁשׁ,
וְכֶתֵל הִתָּא חֲמִשׁ. מִן הַצָּפוֹן לְדָרוֹם שְׁבַעִים אֲמָה, כֶּתֵל הַמִּסְבָּה
חֲמִשׁ, וְהַמִּסְבָּה שֵׁשׁ, כֶּתֵל הִתָּא חֲמִשׁ, וְהִתָּא שֵׁשׁ, כֶּתֵל הֵהִיכָל
שֵׁשׁ, וְתוֹכוֹ עֹשָׂרִים אֲמָה, כֶּתֵל הֵהִיכָל שֵׁשׁ, וְהִתָּא שֵׁשׁ, וְכֶתֵל הִתָּא
חֲמִשׁ, וּבֵית הוֹרֶדֶת הַמִּים שֵׁשׁ אֲמוֹת, וְהַכֶּתֵל חֲמִשׁ אֲמוֹת. הָאֵוֶלֶם

עוֹדֵף עָלָיו חֵמֶשׁ עֲשָׂרָה אַמָּה מִן הַצָּפוֹן, וְחֵמֶשׁ עֲשָׂרָה אַמָּה מִן
הַדָּרוֹם, וְהוּא הָיָה נִקְרָא בֵּית הַתְּלִיפוֹת, שְׁשָׁם גּוֹנְזִים אֶת הַסְּכִינִים.
וְהֵיכָל צֶר מֵאַחֲרָיו, וְרֻחַב מִלְּפָנָיו, וְדוֹמָה לְאָרִי, שְׁנַאֲמַר (יִשְׁעִיה
כֹּט), הוּי אֲרִיאֵל אֲרִיאֵל קִרְיַת חֲנָה דָּוִד, מָה הָאָרִי צֶר מֵאַחֲרָיו
וְרֻחַב מִלְּפָנָיו, אִף הֵיכָל צֶר מֵאַחֲרָיו וְרֻחַב מִלְּפָנָיו: